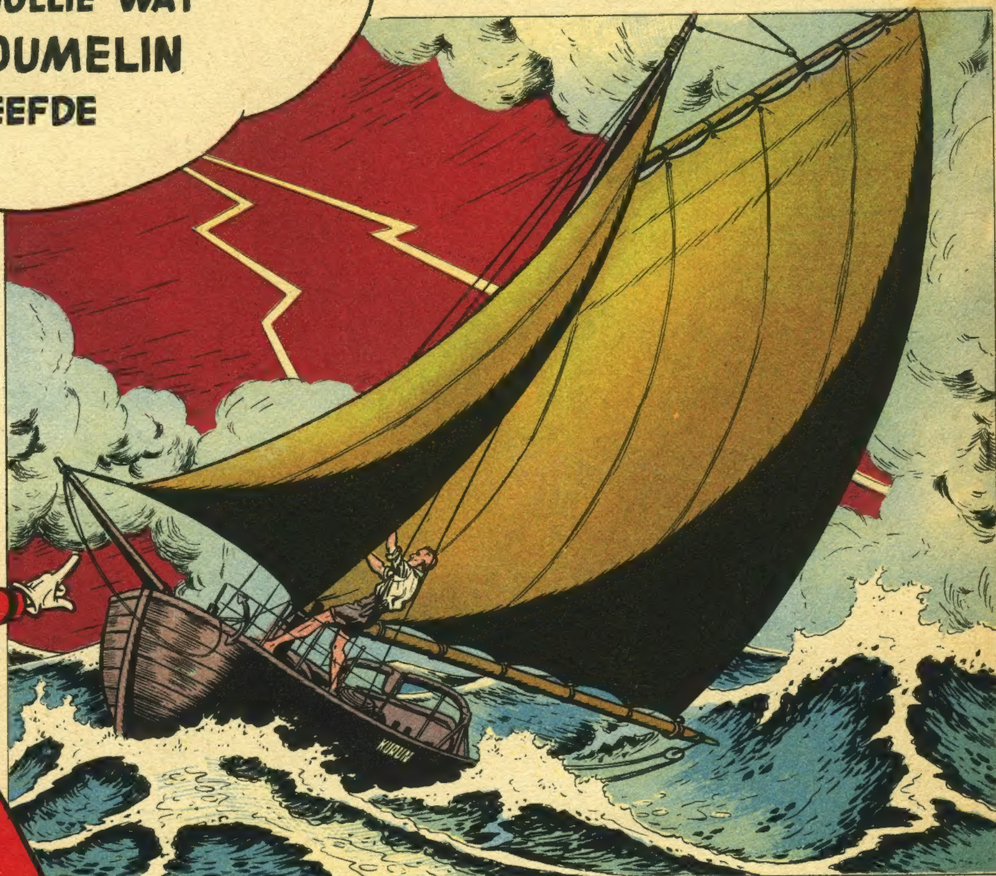
BELGIE : 5 frank.

ROBBEDOES

NEDERLAND : Abonné's : **30 ct.** ; losse nummers : **35 ct.**

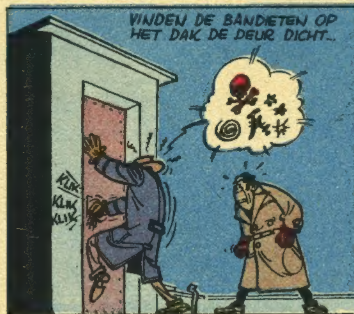
1.022 DAGEN OP HET WIJDE WATER. OOM WIM VERTELT JULLIE WAT LE TOUMELIN BELEEFDE

Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 671. - 5 Februari 1953. - 24 blz.

ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

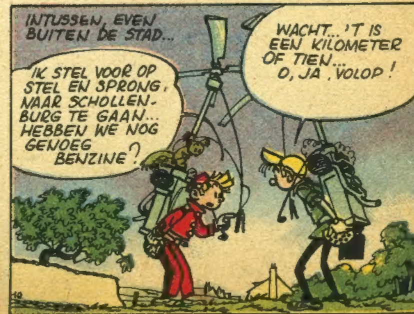

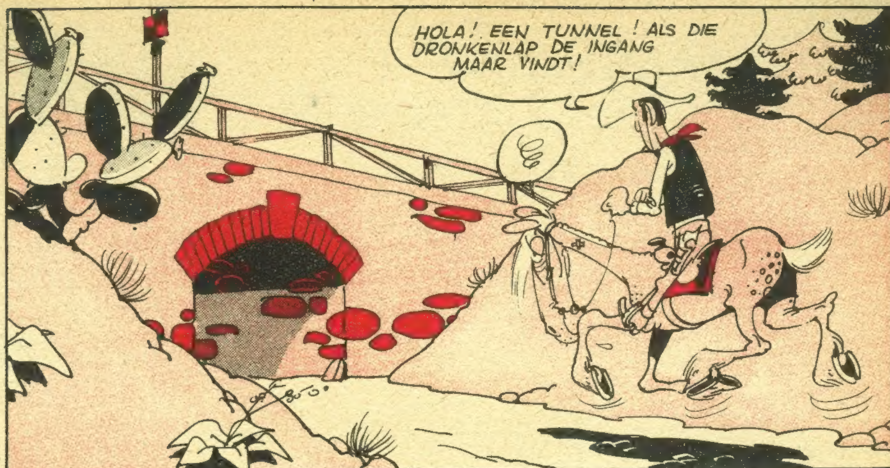

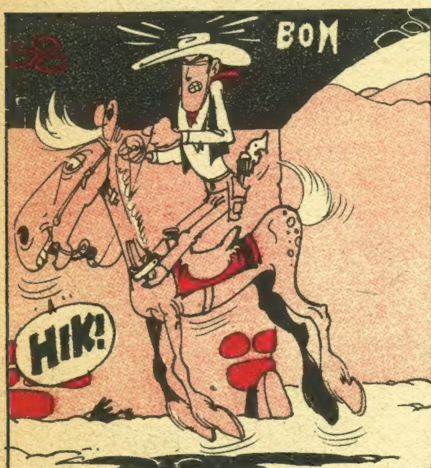

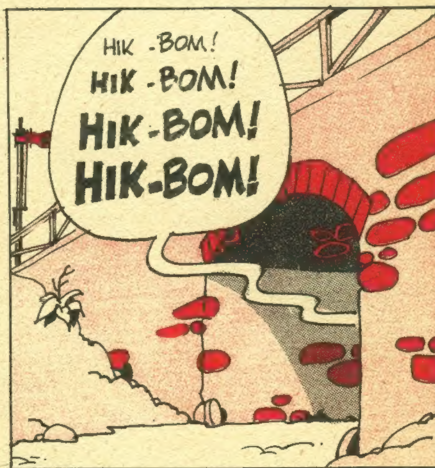
LUCKY LUKE

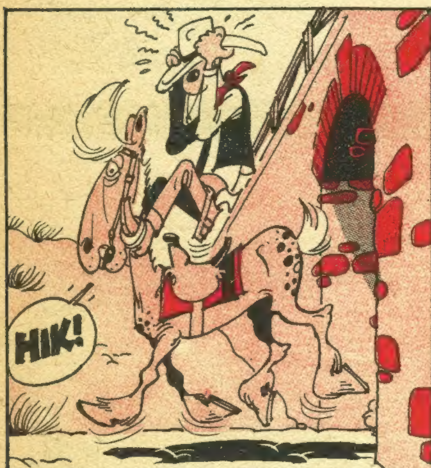
LUCKY LUKE ZOEKT EEN MIDDEL OM HET PAARD NUCHTER TE KRIJGEN.

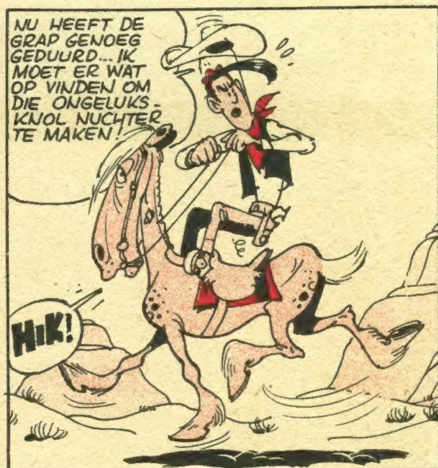

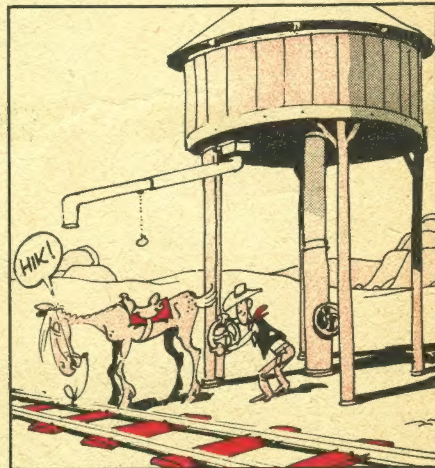

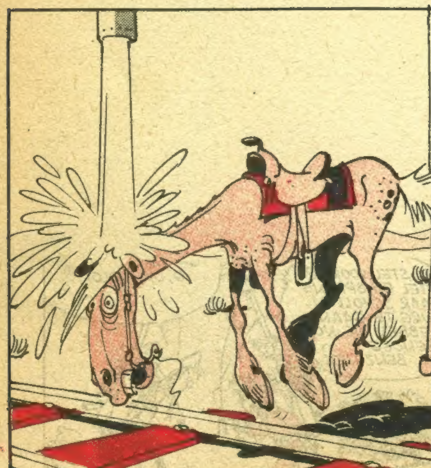

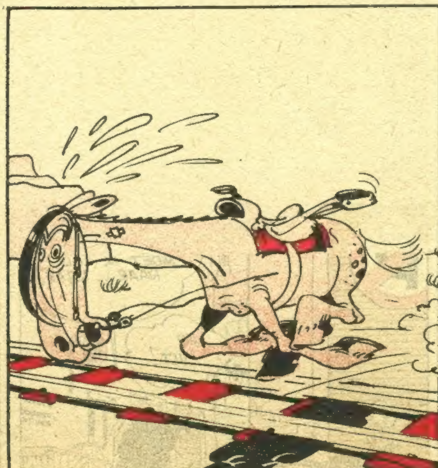

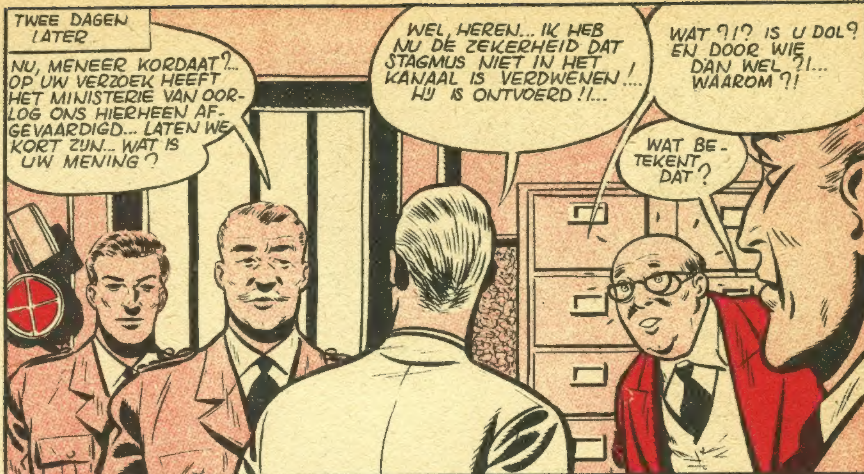

HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

HET IS AL DE DERDE AANSLAG OP KORDAAT IN EEN ETMAAL. DE POLITIE STELT EEN ONDERZOEK IN.

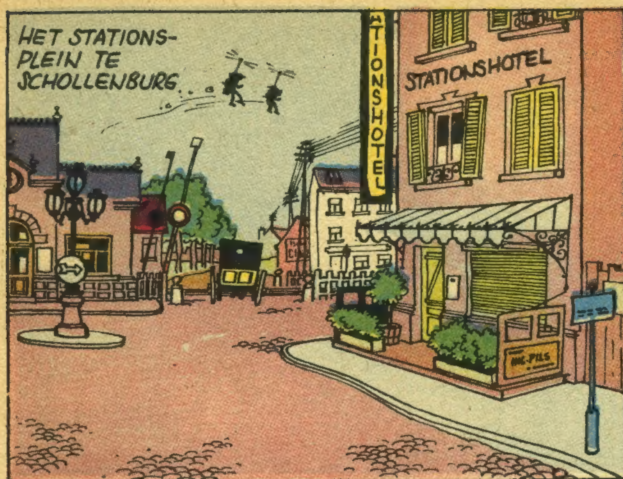

HET STATIONS-
PLEIN TE
SCHOLLENBURG . . .
STATIONSHOTEL
STATIONSHOTEL

WAT ZAL HIJ
ZEGGEN, ALS
HIJ ONS ZIET ?
WD. EVERZWIJN

MENEER MARTIN IS
VANNACHT VERTROKKEN,
HEREN !

...MAAR HIJ ZEI DAT ER
IEMAND VOOR HEM ZOU
KOMEN EN HIJ HEEFT EEN
BRIEFJE ACHTERGELATEN!...

NU, IK ZAL HET EVEN LEZEN...
PER SLOT VAN REKENING
VERVANGEN WIJ KOGELS,
NIET ?...

BESTE KOGELS, IK GELOOF DAT
IK GESCHADUWD WORD. ALS
HET DONKER IS SMEER IK
HEM. KOM ME OPZOEKEN,
JE WEET WEL WAAR.
M.

WAT NU : WE MOETEN MARTIN
GEWICHTIGE PLANNEN OVER-
HANDIGEN EN WETEN NIET,
EENS WAAR HIJ UITHANGT !
KOGELS ALLEEN KAN HET
ONS ZEGGEN...

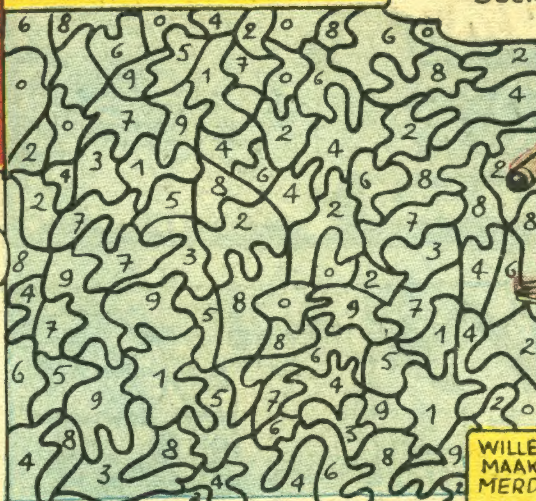

...MAAR WAAR
HIJ ZIT WETEN
WE EVENMIN!!...
MEVROUW, KUNNEN
WE AL ZO VROEG
TWEE KOFFIE
KRIJGEN ?
JAWEL...

ENKELE MINUTEN
LATER...
DE ENIGE
OPLOSSING...
STIL... KIJK ONGE-
MERKT NAAR BUITEN...
DAAR STAAT EEN
VENT DIE...
10

WIE WEET HET ?

GAAI EN MOWGLI ZIJN OP BEZOEK BIJ HUN VRIEND NOSTRADAMUS, DE STERREKUNDIGE.

O!... IK ZIE DE GROTE EN DE KLEINE BEER!...

LAAT MIJ OOK EEN'S KIJKE...!

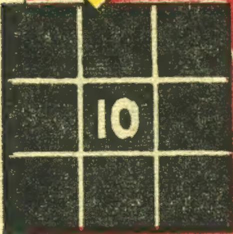
1

WILLEN JULLIE ZE OOK ZIEN?... MAAK DAN DE ONPAAR GENUMMERDE VAKJES ZWART...

IS HET MOEILIJK OM STERREKUNDIGE TE WORDEN?...

JE MOET STERK ZIJN IN WISKUNDE... KUNNEN JULLIE DE GETALLEN 2,4,6,8,12,18 ZO IN DE LEGE VAKJES PLAATSEN, DAT JE IN ALLE RICHTINGEN 30 ALS TOTAAL BEKOMT?

3

WILLEN JULLIE GAAI EN MOWGLI EVEN HELPEN DE OPLOSSING TE ZOEKEN ??

DIT IS NOG EEN ANDER PROBLEEMPJE EEN VAN DIE CIJFERS IS ZO GEPLAATST DAT HET NOCH HORIZONTAAL, NOCH VERTIKAAL, NOCH DIAGONAAL HERHAALD WORDT.

6	1	4	7	2
3	8	9	3	1
7	9	5	7	5
2	8	9	8	2
3	1	4	5	6

318
303
300
104
215
1240

NOG MOEILIJKER!... KUNNEN JULLIE VAN DEZE OPTELLING TWEE GETALLEN WEGLATEN ZONDER DAT HET TOTAAL VERANDERT?...

EN NU EEN KINDERSPELLETJE... KUNNEN JULLIE MET DEZE LUCIFERTJES EEN STER VORMEN MET 10 PUNTEN?

JE VRIENDEN ZITTEN LELIJK IN NESTEN! HELP HUN DAN TOCH!...

5

EH!... IK... WE HEBBEN GEEN HAAST!...

EN?... VOOR WANNEER JE EERSTE OPTREDEN ALS STERREKUNDIGE?...

Zie oplossingen blz. 15.

DE BAARD EN DE KALE

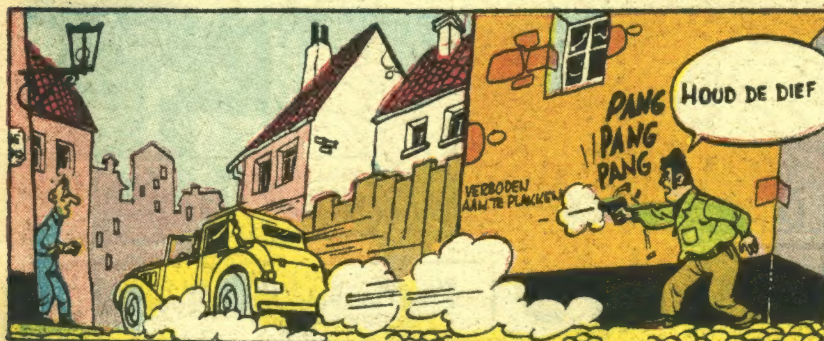
DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL - TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

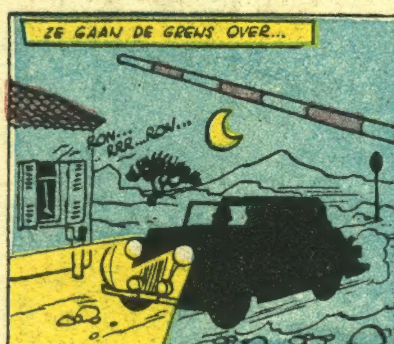
Dank zij de ijscoman zijn De Baard en De Kale de Calabriër kwijt geraakt. Misschien niet voor lang...

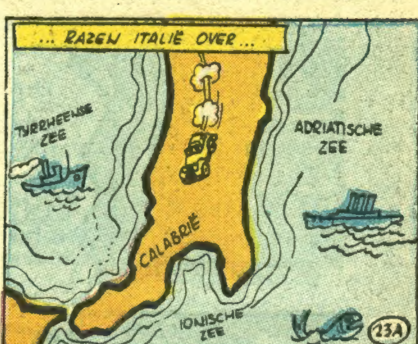

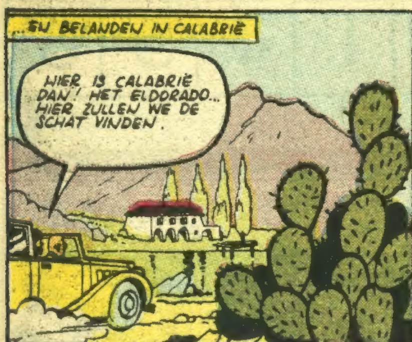

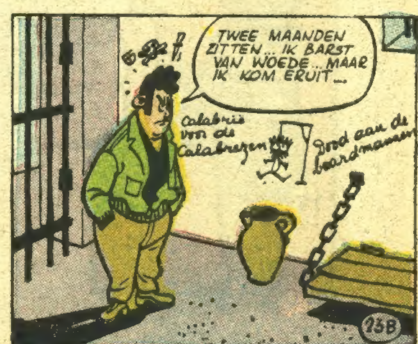

WE LOPEN NIET IN DE GATEN! DES TE BETER!

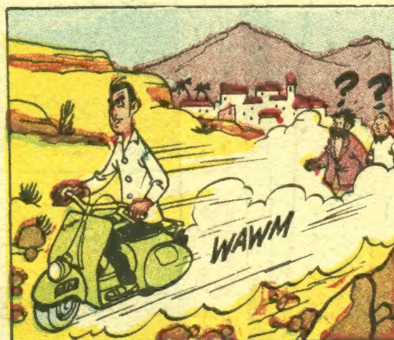

CAFE
KAPPER
EINDELIJK EEN KAPPER!

IS DE BUSENTO-RIVIER VER HIERVANDAAN? DIE SCHIJNT ZO SCHILDERACHTIG TE WEZEN!

BBRRR! DAT IS EEN VERBODEN WAPEN!
DE BUSENTO-RIVIER?... EEN VREEMDELING?...

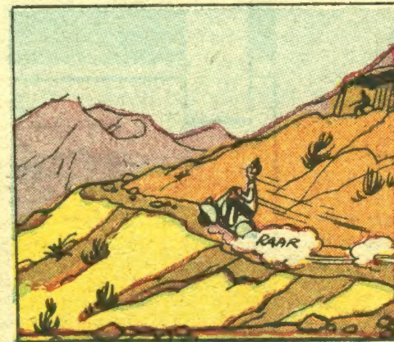

VROUW, NAAR JE POTTEN EN PANNEN!
!?

IK MOET MUSOLA WAARSCHUWEN!
HOORDE JE DIE VLEGEL?

??
WAWM

EEN VREEMDELING!
IS DE BUSENTORIVIER HIER VER VANDAAN?... DIE SCHIJNT ERG SCHILDERACHTIG TE ZIJN!

ZIET U DIE BERGEN DAAR?... DAT ZIJN DE MOOISTE VAN ITALIË!
?

RAAR

CALABRIË ZAL GROOT WORDEN! WAT VERLANGT MIJN BROEDER?
GROTE MEESTER! ER ZIJN TWEE VREEMDELINGEN AANGEKOMEN EN ZE VRAGEN NAAR DE BUSENTO...

Z in de bocht

HUP ROBBEDOES

KEREN BIJ RUG-CRAWL

Flip, die Robje geestdriftig wist te stemmen voor rug-crawl, zwemt onvermoeibaar zijn baantjes. Laat ik ook Rob de techniek van het draaien eens bijbrengen!

— Moet je voor wedstrijdzwemmen zo allemachtig oefenen?... pruilt Rob.

Maar tegelijk kijkt hij met een zekere afgunst naar Flip, die snel door het water schiet. Die knaap zwemt al een prachtige stijl!

Nu is Flip aan het eind van de baan. Kolkend water en temidden van dat gebruis twee voeten, twee benen, twee bijen en — hoepla! — daar ligt Flip gekeerd.

— Wat een geplons en gespat, zegt Rob misprijzend. Moet dat bij het draaien?...

— Als je geen haast hebt natuurlijk niet! Maar bij rug-crawl wel, als je geen tijd verliezen wil. Kijk nog eens goed, hoe Flip zich uit de slag trekt.

Van de kant kijken we beiden toe, hoe onze Triton zich weert. Als Flip draait, sperren Robje's ogen zich wijdopen om toch maar niets van het feest te missen.

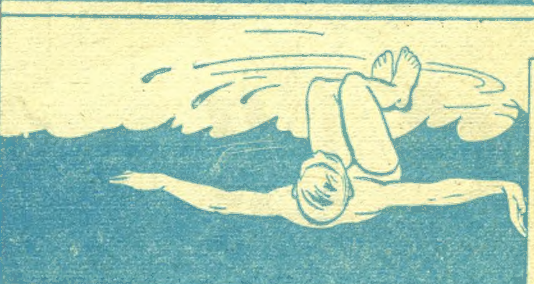
— Zie je, Rob!? Ook hier laat het reglement je vrij aan te tikken met één of met twee handen. En hier is het ook goed, dat je in beide richtingen draaien kunt, links zowel als rechts...

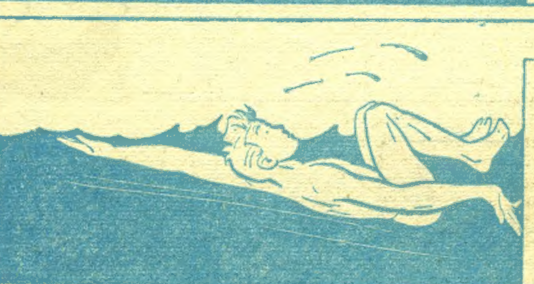
Voorbeelden trekken! Spoedig ligt ook Rob in het water en probeert... Kampioensdraaien zijn het nog niet, maar dat komt wel!

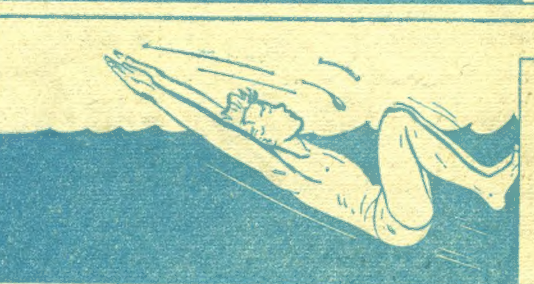
FRANK.

Ik sta op de rug van mijn broer OP ZIJN OOIEVAARS. Vervolgens probeer ik een bal op te rapen Dan helpt mijn broer me op mijn handen HET EVENWICHT te bewaren. Natuurlijk keren we daarna de rollen eens om.

SNUFFELTJE VERTELT...

OVER BESCHAVING EN... WITTE NEGERS ! !

Zijn er witte negers ? Bestaan de witte olifanten ? Waarom huid of haar « kleur » hebben... En... zijn wij werkelijk « beschaafd » ? voor HET ZOTJE uit OOSTENDE.

Ja, er zijn witte negers ! Maar... deze blanke neger is eerder een ziekelijk verschijnsel. Van de geleerden kreeg het de naam « albinisme ». Dit is het ontbreken — in mindere of meerdere of in volstrekte mate — van kleurstof, de zogenaamde pigmentkorrels. Huid noch haar noch ogen hebben aldus een « eigen » kleur. Zij laten de kleur doorschijnen van de weefsels, die er achter zitten. De haren zijn dan wit. De ogen rood, zoals bij onze witte konijntjes, die oorspronkelijk albino's zijn van het gewone konijnenras.

De beroemde witte olifant van Siam is ook een albino. Die ziet echter niet wit, maar lichtgrijs. Sommige witte duiven zijn ook albino's. De rode ogen zijn hier steeds bepalend. Immers, sommige dieren zijn uit zichzelf al wit. Denk maar eens aan de pooldieren. Die moeten in die uitgestrekte sneeuw- en ijsvlakten immers een beschermende kleur hebben ! Zo de ijsbeer, de poolvos, de poolhaas. Onze wezel en hermelijn zijn van nature ook wit. Typisch is wel, dat bij behaarde of bevederde dieren er weinig of geen kleurstof in de huid zit. Haren en veren daarentegen vertonen vaak de prachtigste (beschermende) kleuren. Nu zullen jullie allicht denken dat alle dieren ofwel veren ofwel haren hebben, maar dat is niet zo. De kruipdieren, de kikkers b.v. en de vissen hebben die niet. Daarom is hun huid gekleurd. Is het nu duidelijk, Zotje uit Oostende ?

En nu voor KEUKENPIETJE, eveneens uit OOSTENDE.

Wat is eigenlijk « beschaving » ?

Ziedaar eens een echt moeilijke vraag ! En één, die je zomaar niet in een handomdraai oplost. Stel ze aan tien verschillende geleerden en je zult tien verschillende antwoorden krijgen. Denk daarom vooral niet, dat Snuffeltje's antwoord HET antwoord is ! Het is met beschaving al heel eigenaardig. Iedereen zowat denkt, dat hij ze heeft... maar vindt tal van hem omringende mensen onbeschaafd !

Is beschaving : goed kunnen lezen, schrijven en rekenen, verschillende talen spreken, veel weten ? Helemaal niet ! Kijk b.v. eens naar grote zwendelaars, bendeleiders, gangsters en internationale misdadigers, die afschuwelijke oorlogen ontketenen... Deze lieden kunnen opperbest lezen, schrijven en rekenen, spreken vaak verschillende talen, hebben daarenboven (meestal) ook nette omgangsvormen en tafelmanieren en stellen zich vaak « beschaafd » aan ! Bezitten zij ook innerlijke beschaving ? Ik zou het niet durven beweren... Daarentegen zijn er mensen geweest, die de prachtigste en van hoge beschaving getuigende kunstwerken schiepen. Denk maar aan de altaarstukken en het machtige beeldhouwwerk van onze Gotische kathedralen. Misschien konden ze amper hun naam zetten, als ze dat al konden ! Neen, beschaving heeft niet veel met geleerdheid te maken. Het is eerder een kwestie van opvoeding, van de wil, van enkel het zedelijk-hoogstaande na te streven... Van het geestelijke in de mens te laten heersen boven het stoffelijke en tijdelijke... Van steeds voor iedereen zo hoffelijk, zo goed mogelijk te zijn... Van steeds iedereen te behandelen zoals men zelf behandeld zou willen worden. Ik veronderstel, Keukenpiet, als iemand zo is, dat men dan van hem zeggen mag, dat hij beschaafd is, zelfs al is hij dan maar matig « geleerd » en al kent hij geen boekje over wellevendheid van buiten...

Een hyper-moderne Amerikaanse farmer, die zich electrisch scheert, zijn koeien electrisch laat melken en ontspanning vindt bij een televisie-toestel, vertoont uiterlijk alle tekenen van een twintig-eeuwse burger. Niettemin is het mogelijk dat deze uiterlijk beschaafde man niets in zich draagt van de twintig eeuwen cultuur waar onze beschaving op teert.

Kenmerkend voor onze zogenaamde « Westerse » beschaving is daarbij, dat wij ze heel de wereld wisten op te leggen, doch dat deze dan vaak slechts bestond uit... betere machines, betere wapens, meer comfort en... Westerse kledij...

Daarentegen gingen wij op onze beurt heel wat bij deze « onbeschaafde » volkeren ontlenen, wat « cultuur » betreft : filosofie uit het Oosten, literatuur en beeldhouwkunst, plastiek (beeldende kunsten) en muziek bij de zwarte volken...

Zij, die de èchte waarden van onze beschaving heel de wereld ronddroegen en nog dragen, zijn onze missionarissen. Door hun voorbeeld, hun opoffering tonen ze de heidenen de hoogste vorm van beschaving : de konsekwent doorgevoerde naastenliefde, die ook ons, Robbedoesrakkers, leiden en sieren moet. Met Robbedoes vooruit en vooraan !

Je trouwe
Snuffeltje.

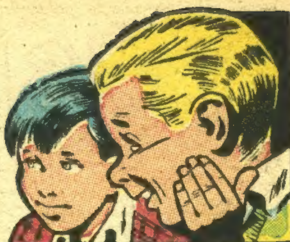

EEN TOCHT OM DE WERELD

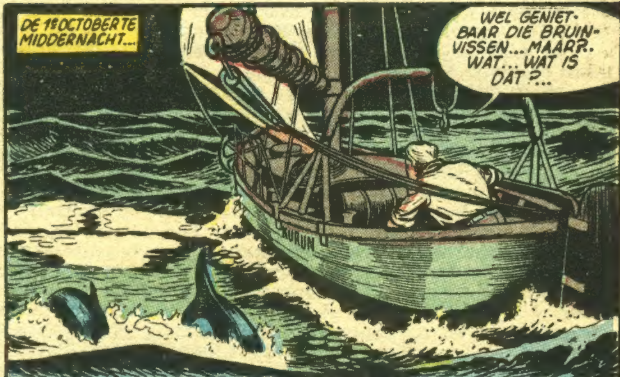

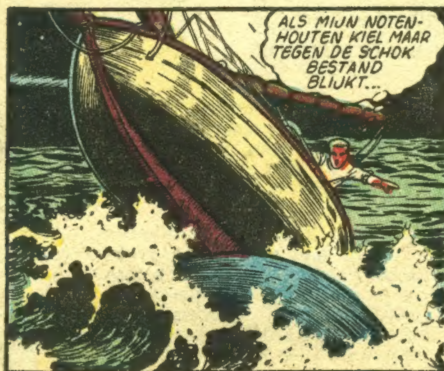

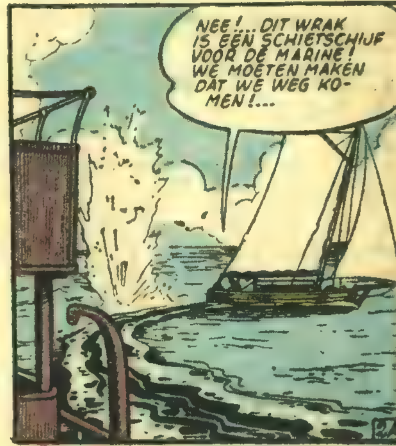

HIJ BEREIKT MAROKKO, WAAR HIJ OVERWINTERT... DAAR ONTMOET HIJ PAUL FARGUE, 25 JAAR, DIE VROEGER SCOUT GEWEEST IS...
JE DROOMT ER VAN TAHITI TE ZIEN?.. KOM MET MIJ... IK BRENG JE ER!

ZE VERTREKKEN DE 3e APRIL 1950..
DE STEVEN NAAR DE KANARISCHE EILANDEN!

MAAR DE ZEILSCHEEPVAART IS EEN GOEDE SCHOOL VOOR HET GEDULD...
GEEN ZUCHTJE WIND!... WE VORDEREN NIET MEER... DIE WINDSTILTE KAN DAGENLANG DUREN
EN DIE VERVELENDE HAAIEN, DIE ONS OMRINGEN...

DE 11e APRIL IN VOLLE ZEE...
DIE OUDE ROESTSCHUIT LIJKT VERLATEN. VREEMD... LATEN WE ER EEN BEETJE DICHTERBIJ...

HÉ!... WAT IS DAT?.. HEMEL, WE WORDEN GEBOMBARDEERD!...

NEE!... DIT WRAK IS EEN SCHIETSCHIJF VOOR DE MARINE! WE MOETEN MAKEN DAT WE WEG KOMEN!...

DAARNA VOLGEN ER DAGEN MET STORM EN SLAGREGEN. OP ZEKERE NACHT...
DE BLIKSEM!...
DE "DONDER" KREEG HAAST OP ZIJN DONDER...

OP DE REDE VAN DE KANARISCHE EILANDEN
FRANSEN?... WIJ ZIJN DUITSERS... MÜLLER... MIJN DOCHTER AGA. MORGEN VERTREKKEN WE NAAR ZUID-AMERIKA.

OP DAT WRAK?.. MAAR... MAAR HET IS GEWOON EEN REDDINGSSLOEP... U RAAKT ER NOOIT!...
HET MOET!...

DE ATLANTISCHE OCEAAN!... DE "KURUN" ONDERGAAT STORM NA STORM!
WILLEN JULLIE AAN BOORD KOMEN?
NEE, DANK JE WEL. HEBBEN JULLIE NIEUWS?

JULLIE LIJKEN WEL GEK!... MÜLLER WAS OOK ZO 'N KOPPIGAARD!... HIJ IS VERDRONKEN... ZIJN DOCHTER IS GERED...
DE ONGELUKKIGE!

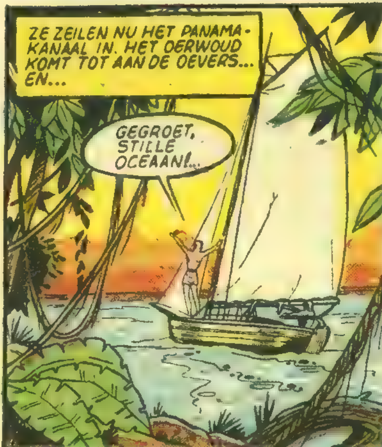

ZE BLIJVEN 30 DAGEN OP DE REDE VAN MARTINIQUE... DAN ZEILEN ZE VERDER... ZEKERE NACHT...
KIJK!... DAAR!... VLIEGENDE SCHOTELS!...
ONGETWIJFELD METEOORSTENEN...

ZE NADEREN PANAMA. EEN MILITAIRE PATROUILLEBOOT...
WAAR KOMEN JULLIE VANDAAN?...
VAN FRANKRIJK!...

N'GOEIE GRAP!...
GRAPPENMAKERS!... ZET JE MOTOR AAN OM HET KANAAL IN TE VAREN!...

WE HEBBEN GEEN MOTOR!...
ECHT! WE KOMEN AL ZEILEND VAN FRANKRIJK!...
WEES NU EENS ERNSTIG! JE SPREEKT MET HET LEGER!

TENSLOTTE BLEEK HET DAT ZE NIET MET GRAPPENMAKERS TE DOEN HADDEN...
ZE HADDEN GELIJK!... BRAVO, JONGENS!...

ZE ZEILEN NU HET PANAMAKANAAL IN. HET OERWOUD KOMT TOT AAN DE OEVERS... EN...
GEGROET, STILLE OCEAAN!...

DE DERDE DAG OP DE STILLE OCEAAN BREEKT ER EEN GEWELDIGE STORM LOS!..
IK KAN NIET MEER. IK BEN OP!
WE MOETEN VOLHOUDEN OF WE ZIJN VERLOREN. HEMEL!... DE MAST BEZWIJKT...

ALS HIJ BREEKT KAPSEIZEN WE EN ZULLEN DE HAAIEN WEL VOOR ONS ZORGEN!
NEEM HET ROER OVER! IK MOET ER HEEN.

IK GERAAK ER NOOIT OP...

NA ONGELOFELIJKE INSPANNINGEN...
IK HEB HET KLAAR GESPEELD! GERED!
VOOR HET OGENBLIK TENMINSTE...

DE CHARME VAN DE ZUIDZEE OVERWELDIGT HEN...
TAHITI! IEDEREEN AFSTAPPEN!... IK BEN ER: GEZOND EN WEL!.. DANK JE WEL, LE TOUMELIN!

DAAR NEMEN DE TWEE VRIENDEN AFSCHEID...
IK BLIJF... VEEL GELUK OP JE VERDERE REIS EN HET BESTE

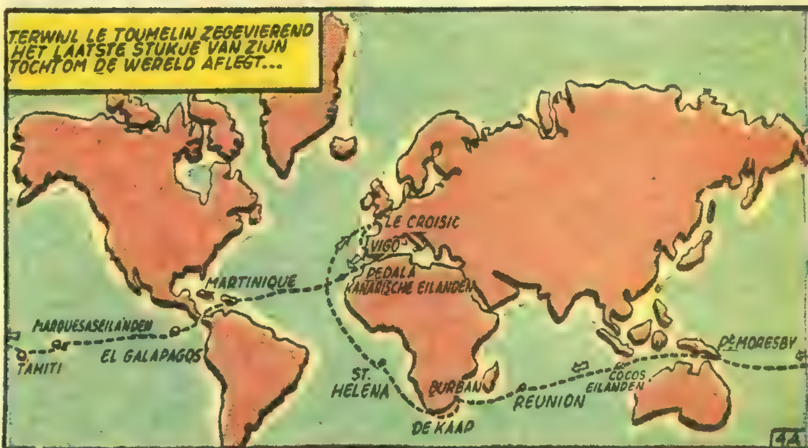

EN LE TOUMELIN ZEILT VERDER, ONVERMOEID, DOOR STORM EN REGEN... MAAR DE 15e JULI 1951 IN DE BUURT VAN AUSTRALIË...
DAT BETEKENT HET EINDE... VAARWEL, MIJN LAND!...

MAANDEN GAAN VOORBIJ... EEN JAAR... IN EUROPA IS MEN ZONDER NIEUWS VAN LE TOUMELIN. WAAR IS HIJ... ERGENS OP EEN OCEAAN ?... OF ER ONDER !... ALLEEN GOD WEET HET ! DRIE JAAR ZIJN VOORBIJ SINDS ZIJN VERTREK...

DE 7e JULI 1952...
KIJK ! EEN ZEILER ! HIJ VRAAGT VERLOF OM DE HAVEN BINNEN TE VAREN !
MAAR... DAT LIJKT DE "KURUN" WEL !...

EN ONMIDDELIJK...
LE TOUMELIN IS TERUG !... LE TOUMELIN IS TERUG !...

EN TERWIJL DE KLOKKEN VAN LE CROISIC HUN KLANKEN OVER HET DORPJE UITGIETEN...
MEVROUW LE TOUMELIN !... UW JONGEN IS TERUG !
GOD ZIJ DANK !.. HIJ IS BEHOUDEN !...

TERWIJL LE TOUMELIN ZEGEVIEREND HET LAATSTE STUKJE VAN ZIJN TOCHT OM DE WERELD AFLEGT...
LE CROISIC
VIGO
PEDALA
KANARISCHE EILANDEN
MARTINIQUE
MARQUESASEILANDEN
EL GALAPAGOS
TAHITI
ST. HELENA
DURBAN
DE KAAP
REUNION
COCOS EILANDEN
Pt. MORESBY
4A

...STEEKT DE "L'INDOMPTABLE" VAN WAL, MET ZIJN VADER EN MOEDER AAN BOORD, EN VAART HEM TEGEMOET. HIJ IS DE HELD VAN DE DAG...
EINDELIJK MIJN JONGEN !...

EVEN LATER...
JONGEN !... JE BENT GESLAAGD... WAT BEN IK FIER OP JE !...
KURUN

MOEDER !... IK HEB HET MOEILIJK GEHAD... EN HET IS ZO FIJN JE WEER TE ZIEN !..

ENKELE OGENBLIKKEN LATER LEGGEN ZE AAN. HET IS EEN TRIOMF, HOEWEL HIJ 3 JAAR IS WEGGEWEEST...
HOERA !...
HIER BEN IK WEER !... JULLIE ONTVANGEN ME ALS EEN HELD !... DANK JE !
LEVE LE TOUMELIN !...
Jean GRATON

JACQUES-YVES LE TOUMELIN BLEEF NEDERIG NIETTEGENSTAANDE ZIJN GEWELDIG AVONTUUR WAARDOOR HIJ TOCH EEN DER HELDEN VAN DE FRANSE MARINE WAS GEWORDEN... HIJ IS EEN PRACHTIG VOORBEELD VAN VASTHOUDENDHEID, MOED EN WILSKRACHT VOOR DE JEUGD VAN ALLE LANDEN...
4B

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck geïllustr. door Ref

(4)

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten.

Piet De Rijke was wel genoodzaakt met zijn kapmes zijn weg te banen.

Maar weldra vroeg een inboorling hem om het reusachtige mes. De jongeman aarzelde even. Langzaam schoof Piets hand naar zijn gordel op en opende het foedraal van zijn revolver. Maar de Indiaan lachte vriendelijk en stak opnieuw zijn hand naar het kapmes uit. Toen reikte Piet het hem over en bekeek hem aandachtig.

De inboorling ging verder zonder om te kijken en begon met een wonderbaarlijke snelheid een doorgang voor de blanke te kappen.

Het kapmes flikkerde en werd groen gekleurd door het plantensap. Het hakte in de lianen zonder dat de inboorling daarom zijn vaart verminderde. Ditmaal werd er nog veel vlugger gedraafd en Piet voelde minder zijn moeheid.

En plotseling, zonder dat iets de overgang aankondigde, stonden de drie snelwandelaars aan de oevers van het Titicacameer. Ze kwamen van tussen de bomen te voorschijn en bevonden zich voor een onmetelijke uitgestrektheid van riet en wildernis. Hier en daar sprankelde het water in het zonlicht. Maar vooral het aanschouwen van de wijde blauwe lucht bracht Piet een grote opluchting. Eensklaps kon hij ver kijken, stuitte zijn blik niet langer op een dichte plantenmuur. Hij kon de vogels zien rondvliegen, hoog in de lucht. Hij voelde zich bevrijd en begon een liedje te fluiten. De beide Indianen hadden hem laten staan waar hij stond en snuffelden in het riet. Tenslotte riepen ze hun makker aan en wezen hem een soort vlot van jonge balsastammen. Het vlot liep puntig toe en kon met twee staken voortbewogen worden door de geulen tussen het drijvende riet.

Later zou Piet De Rijke ontdekken dat de Uros, of balsavlotten bezigden, of vlotten uit bossen riet bestaande, die door enkele lianen bijeengehouden werden.

Het vlot werd voortgeboomd en gleed over het vreemde Titicacameer. Piet De Rijke trachtte niet eens meer vragen te stellen. Wat gaf dat immers ? Zijn begeleiders verstonden hem toch niet. Languit midden op het vlot liggend, met zijn hoofd op zijn zak, keek hij naar het riet dat langs hem schoof.

Nu en dan ontmoette het vaartuig kleine vloten vissers, die zich in twee groepen verdeelden, om het werk lichter te maken. Terwijl sommigen hun netten in het water dompelden, voeren de anderen wel tweehonderd meter verderop en stevenden straalsgewijze op de netten af, waarbij ze zoveel mogelijk lawaai maakten. Van schrik kwamen de vissen dan in drommen in de fuiken terecht en hoefden er nu nog maar uitgehaald en gedroogd te worden.

Geen van de vissers scheen zich bijzonder te bekommeren om de aanwezigheid van een blanke vreemdeling.

Van tijd tot tijd volgden de blik van een nieuwsgierige vrouw of kinderogen Piet De Rijke's figuur. Maar de vissers met hun dikke zwarte haardos die over hun schouders golfde legden helemaal geen belangstelling aan de dag.

Tegen de avond bereikte het vlot het Titicaca-eiland, het « Zonne-eiland ». Het was een vergaderplaats en tevens het middelpunt van de godsdienst van alle Uros Indianen die in de omtrek van het meer woonden. Het Zonne-eiland had voorheen zeker nog heel wat ontwikkelder en beschaafder volken gehuisvest dan de huidige Urosstam. Een onmetelijk grote rots stak hoog boven het eiland uit en was door een nijverig volk in de vorm van een bekken gehouwen, zo hoog als een huis. Zestig geweldige treden die elk wel een heel regiment konden bevatten, gaven toegang tot het middenbekken. Dit werd gevoed door drie kristalheldere bronnen, waaruit het water van rots tot rots neerklaterde.

Het was al te laat om Piet De Rijke nog bij het opperhoofd Garauki te brengen. Een Indiaan wenkte hem een hut binnen te gaan en zette hem een maal van gedroogde vis voor.

Het werd weer een beroerde nacht voor Piet De Rijke. Het krioelde er in alle hoeken van vlooien en muggen en dat ongedierte gunde zijn slachtoffer geen minuut respijt.

Zodra dan ook de ochtend begon te gloren, sprong de jongeman van zijn

legerstede op en verliet de woning.

Hij kreeg een hevige schok toen hij rondkeek. Daar zat een blank meisje een rieten fuik te herstellen. Ze vlocht en wrong het taaie hout met de bedrevenheid van een inheemse. Toch was ze Europees gekleed. Heur haren werden in haar nek door een koordje samengehouden. En ook al was ze door de tropenzon gebruind toch was elke vergissing uitgesloten. Het was wel degelijk een blank meisje.

Piet kwam met grote stappen op haar af en begroette haar eerst in het Engels. Het meisje sloeg haar ogen naar hem op en keek hem benieuwd aan. Toen mompelde ze enkele Spaanse woorden. Ditmaal moest Piet beduiden dat hij het niet verstond.

— Laten we het dan met Frans proberen, meneer. Misschien kent u die taal wel ?

— Heel goed. Verheugd met u kennis te maken. Ik heet Piet De Rijke.

— Ik ben Mariana, zei ze eenvoudig. Een achternaam, zoals de mensen in uw land, bezit ik niet, geloof ik.

— Maar verdraaid, wat doet u hier ? vroeg Piet.

Hij stond zo verbluft dat hij er alle bescheidenheid en wellevendheid door vergat.

Ze haalde haar schouders op en er trok een wolk van weemoed over haar gezichtje :

— Weet ik het zelf? Ik ben hier nu eenmaal, dat is al. Het opperhoofd Garauki bewaakt me. Ik werk voor zijn familie en niemand heeft zich ooit afgevraagd waarom ik bij deze stam leef.

— Heeft u er nooit aan gedacht ervan door te gaan en naar uw geboorteland terug te keren ?

— Waar is mijn geboorteland ? Ik ken wel Frans, maar ben ik een Franse ? En hoe zal ik een beschaafd land bereiken ? Er liggen al heel wat bossen tussen hier en de Andes en dan moet ik nog over de bergen heen. Nog lang lopen en varen voor ik Frankrijk bereik.

— In elk geval is u goed ingelicht.

— Dat is het werk van Yavari, zei ze met een vriendelijke glimlach. Daar moet ik u toch kennis mee laten maken.

— Yavari ?

— Dat is een Uros Indiaan, zei ze glimlachend, hij is bediende van een Frans missionaris geweest enkele jaren lang. Hij is met een enorme kennis naar de stam teruggekomen en daar heb ik mijn voordeel mee gedaan.

Ze lachte guitig en haar lange zwarte haar glansde in de zon. Piet De Rijke keek haar aan en maakte bij zichzelf uit dat ze niet ouder dan 18 jaar was. En toch was ze een echte vrouw... dus nieuwsgierig.

— Maar wat komt u zelf hier doen ? U ziet er zo goed uit, zo weinig moe van uw lange reis en uw uitrusting verkeert in zo'n goede staat na die geweldige tocht door de wouden.

Hij lachte in zijn vuistje en hief zijn hoofd op.

— Ik ben door een vliegtuig neergelaten. zegt u dat niets ?

— Dat denk ik wel. Wij hebben eergisteren het vliegtuig over zien vliegen. Was u dat dus ?...

— Jawel, ik.

— Als ze u hadden zien neervallen, zou u een god voor hen geworden zijn. Maar dat verklaart nog altijd niet wat u hier komt doen.

— Ik kom Psalmotragras zoeken. Ze keek hem verbijsterd aan.

— Psalmotragras ?... Dat ken ik niet.

Piet De Rijke haalde uit zijn zak de verdroogde plant die Dr. Cucharro hem gegeven had.

— Misschien kent u de naam niet, maar hier is een monstertje ervan. Ze keek er even naar en barstte in lachen uit.

— Och, waarom heeft u dat niet eerder gezegd... Wij noemen het papegaaienkruid. De papegaaien zijn er dol op. Maar u moest maar liever een betere uitleg aan het opperhoofd Garauki geven. Het papegaaienkruid komt overal voor, zelfs op de hellingen van de Andes, rondom steden zoals Guyaquil. Dikwijls heb ik ezeldrijvers uit de Andes of ontdekkingsreizigers op doortocht ervan horen spreken. Daarvoor had u heus niet hierheen hoeven te komen.

Piet aarzelde een ogenblikje. Het scheen hem plotseling toe dat al wat hij geraden had van Dr. Cucharro, zijn valsheid en duivelse listigheid, nu aan het licht kwam. Nu stond het vast dat hij onder een vals voorwendsel naar Garauki was gezonden. Maar wat had de brief dan te betekenen ? Dat moest hij beslist te weten zien te komen en hij diende een beslissing te nemen voor...

Op dat ogenblik riep een hese stem hem en een van zijn gidsen van de vorige dag sprak hem aan.

Het meisje luisterde aandachtig en vertaalde voor hem :

— Hij zegt dat het opperhoofd Garauki u verwacht en vraagt of u een brief voor hem heeft.

Piet De Rijke knikte instemmend.

— Inderdaad heb ik een boodschap voor hem.

Hij had liever nog wat meer tijd voor zich gehad om eventueel de brief aan het meisje te laten zien, haar van Dr. Cucharro te vertellen, haar uit te vragen. Maar het was al te laat. Hij ging naar de hut terug om de brief te halen en volgde zijn gids naar het opperhoofd dat hem opwachtte, omringd door zijn krijgers die met pijlen en bogen gewapend waren.

Daar deed een andere inboorling als tolk dienst.

— Het schijnt dat je de Franse taal spreekt.. Wat je het opperhoofd te zeggen hebt kan ik vertalen.

Piet De Rijke begreep dat hij tegenover Yavari stond en glimlachte tegen hem :

— Zeg tegen het opperhoofd Garauki dat ik hem groet en hem een boodschap van Dr. Cucharro breng.

Garauki was zeker geen spraakzaam man, noch een vorst die langademige loftuitingen verlangde aan te horen. Zodra hij de vertaling verstaan had maakte hij een gebaar dat Piet aanstonds begreep.

— Geef hier.

Hij reikte de brief over en bleef in een afwachtende houding staan.

De brief van de dokter scheen het opperhoofd echter te verbazen. Hij stelde een korte vraag welke Yavari onmiddellijk vertaalde :

(Wordt vervolgd)

Wie weet het?

(Oplossingen van bladz. 5)

SPEL Nr. 1

De grote en de kleine beer...

SPEL Nr. 2

16	2	12
6	10	14
8	18	4

SPEL Nr. 3

			5	

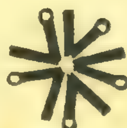
SPEL Nr. 4

Uitknippen en plooien volgens B.

318
303
300
104
215
1240

318
707
215
1240

SPEL Nr. 5

Ik wou alle leden van de grote Robbedoesclub een voorstel doen. Maar nu wil het toeval, dat twee rakkers met hetzelfde voorstel voor de dag komen. Die twee rakkers zijn leden van een plaatselijke Robbedoesclub.

« We zouden graag iets doen in echte Robbedoestrant, maar we weten niet wat, schrijven ze. In onze club zijn we maar met vieren. Met vieren kan je niet veel doen. We hebben wel een plan. Jammer genoeg zijn we niet sterk genoeg om het te verwezenlijken, want er is geld voor nodig en we zijn niet rijk. »

Hun plan is werkelijk een goed plan. Ze kennen een jongen, die buitengewoon goed kan tekenen en avondlessen zou willen volgen. Daarvoor zou hij een paar dure instrumenten moeten kopen en bij hem thuis hebben ze daar het geld niet voor. Nu vragen ze zich af, of de rakkers van de Robbedoesclub niet bereid zouden zijn om een handje toe te steken.

Eerlijk gezegd, ik had aan iets dergelijks gedacht. Alleen wilde ik die pogingen meer op het plan van de plaatselijke Robbedoesclubs houden. Het lijkt me veel verdienstelijker als de leden van één plaatselijke club dat klaarspelen. Dan kan elke club zijn bizondere beschermeling uitkiezen.

Ik stel het me als volgt voor : We nemen bijvoorbeeld het geval van hierboven. Die vier rakkers kunnen het heel goed alleen aan, al zijn ze dan ook zelf niet rijk. Maar ze hebben zeker vrienden en kennissen, die wel een duit in het zakje kunnen doen. Dan ijveren ze voor iemand, die ze persoonlijk goed kennen. Dan zullen ze er zelf meer genoegen aan beleven, als ze kunnen zeggen : Dat hebben wij alleen klaargespeeld.

Nu, jongens en meisjes, wat denken jullie van het voorstel van die twee rakkers en van mij ? Laat me gauw eens weten, wat je er over denkt. Wacht niet tot morgen om me te schrijven. Doe het vandaag nog.

TOON.

OPROEPEN

Rakkeres Susan Holmes uit Lebbeke wordt verzocht haar adres op te geven aan Micheline Verlee, Polderstraat 42, Sint Niklaas.

Te **Poperinge** werd een plaatselijke Robbedoesclub gesticht onder leiding van rakker P. Igodt, Rekhofstraat 21. De club beschikt al over een goed verwarmd lokaal, waarin nog plaats is voor heel wat nieuwe leden. Liefhebbers laten zich dadelijk inschrijven bij de leider.

GEHEIME BOODSCHAP

20S63 5413NK0367 4N74RM —N74M —46—P24 6X4N—XR 7R34M9X 27R 34Z3JN1R34N7 H4XF64X NK243N 4— N6P— —FX3N514R— XRZ9XK65 42 0KX35Z —N74R4R 545 4—254NH46PR —70 C63S70 SN346Z —XN5419X R23J K92S7424374R79 CH6.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Van « Storm op Zee » tot « Winterpret » is hier heel wat bijeengezet !

België, Nederland, Suriname of « De West »... Als Kongo en Zuid-Afrika ook nog geplant hadden, was het beeld volkomen. Of toch niet !... Want er zitten evengoed rakkers in Engeland, Frankrijk en Zwitserland, in Canada, Brazilië en Australië. Ja, onze rakkersschaar is in 1952 sterk gegroeid en wie weet, wat 1953 nog brengt ! In ieder geval : hoe meer zielen, hoe meer vreugd en... knollenplanten, dat doet deugd !...

We beginnen met de stormknol van **STIJGENDE HAVIK 30.618** uit **Amsterdam**, een trouwe klant van onze knollentuin. Een goede momentopname, Frans !

STORM...

Met loeiend geweld stuwt de Zuidwester de golven op. Witte koppen deinen in regelmaat omhoog, omlaag en stuiten bij de dijk op een tegenstand, die het onstuimig water niet kan overwinnen.

Ik staar gespannen naar dit boeiend schouwspel. Het water zwalpt soms zo hoog op, dat je de indruk krijgt tegen rollende bergen op te staren...

De keien aan de voet van de dijk zijn bedekt met grauw-gele schuimklodders.

Klokgelui uit 't dorp doet mij plots opschrikken. Dat is het sein, dat de mannen met de reddingsboot zee moeten kiezen. Er is een schip in nood...

Ik snel naar het strand. Een voorbijganger schreeuwt me toe :

— Een Duitser ! Hij zit klem op de tweede bank !

Ik kijk scherp naar de aangeduide plaats. Ja, een zwarte, vormloze vlek kan ik tenslotte onderscheiden.

— Ze zijn er al op af !... zegt een oude visser op mijn vraag en tuurt dan ingespannen weer naar de Duitse schuit.

— Die slaat direct uit mekaar ! roept hij nog. 't Is bar weer !...

Ik strijk mijn kuif naar achter en vraag.

— Zullen ze de bemanning nog kunnen redden ?...

— Dat zal wel krèk gebeurd zijn !... antwoordt de oude baas en spuwt een straal tabakssap met een boog naar een gestrande plank. Ze zijn hier binnen een kwartiertje terug.

» Hé, vervolgt hij meteen, de schuit is gekraaid !...

Ja, de zwarte vorm blijkt verdwenen.

— De jutters krijgen weer wat te doen, wat !....

Even later komt de reddingsboot met de schipbreukelingen in zicht.

De hele bemanning is gered !

STIJGENDE HAVIK 30.618 uit **Amsterdam.**

DE TWEE KEMPENEERS, die weer voor een geweldige vracht knollen zorgden, zorgen ook voor sneeuw !

ZAL 'T ?...

— Er steekt sneeuw in de lucht, wat ik je zeg. Ik voel het aankomen. En de wind komt van beneê. Nee... Die lucht voorspelt weinig goeds...

Als doorgewinterde filosoof staat Wim naar de troosteloos-grauwe lucht te turen. Hij hoopt natuurlijk vurig, dat ze 't daarboven maar flink laten stuiven. 't Was al zo diep in de winter en 't eerste vlokje moest nog vallen !... Die vuile regen ook !

— Zal 't ?...

Hij sloeg hard de deur achter zich dicht. 't Was kil buiten ! Brrr !...

Als die drommelse regen nu eens de baan wilde ruimen, dan !... Maar och...

— De winter is nog lang genoeg ! En daarbij... wat heb je nu aan sneeuw ?

— Hei ! Kijk me nu die mussen eens ! Wim, jongen, eer we 'nen dag ouder zijn, kun je buiten slapen ! lachte Wim's moeder en wees naar een koppel mussen, die tjilpend op de vensterdorpel kwamen neergetuimeld !

Ze verdrongen zich lawaaiend rond het dunne, vriezend straaltje water, dat over de dorpel liep en langs de muur uitvloeide.

Roef !... Ineens was er geen levende mus meer te bekennen, al bleef het een lawaai van je welste in de tuin, toen Wim de deur opentrok.

Een koud-snijdende wind woei hem in het gezicht en hij rilde in z'n trui.

— Kom binnen jongen ! 't Is nog veel te koud daarbuiten ! vermaande moeder en liet meteen een lachje horen.

» Kijk, Wim, 't begint al ! Kom maar gauw binnen bij de stoof !...

Werkelijk ! Enkele vlokjes vielen schuchter neer. Ze werden allengskens dikker en malser.

— Hoera ! juichte Wim, daar hebt g'hem ! Hij maakte 'nen bokkensprong.

— Als 't maar geen lucht is !...

DE TWEE KEMPENEERS.

Uit **Heist op den Berg** komt met de beste wensen voor het nieuwe jaar een laconiek briefje van onze **WESP**, meldend, dat het nieuwe jaar inzet in 's konings rok, al is dat tegenwoordig dan battle-dress ! Onze beste wensen voor jou, Jan, en alle rakkers onder de soldaten. De knollentuin blijft open ook voor jullie ! Iets van de soldaat-opwacht zit al in deze knol...

DUEL IN DE NACHT

De nacht heeft zijn intrede gedaan, zoals dat in de romantiek heet. Een donkere, stikdonkere nacht. Geen maneschijn, maar een overtrokken hemel.

Overal in het dorp is het stil. De schepping slaapt. In onze straat echter broeit iets !

Geheimzinnig sluipen twee donkere gedaanten spiedend op elkaar toe. Iets als bliksemflitsen schiet uit hun ogen. Waren die flitsen kogels : een van beide was al dood geweest.

Plotseling gaat de een — die met de prachtige, goudblonde haren — tot de aanval over. Hij neemt een geweldige sprong en

Winterlandschap van HARDWIG uit BERCHEM, leidster rakkeresjesclub « Vooruit ».

ploft op de verraste vijand. Even liggen beide verdwaasd. Kap!... Een stuk oor van de aangevallene is gevallen op het veld van eer...

Dan volgt een tegenaanval. Een klauwen en bijten, een lawaai van alle duivels. Het wordt een echt bloedbad.

Ergens schiet het licht aan. Er vliegt een venster open en een projectiel scheert door de lucht... Een schoen! De twee vechtersbazen malen er niet om. Tenslotte moet de aanvaller, die zoveel tegenstand niet verwachtte smadelijk op de vlucht. Hij neemt zijn toevlucht tot een telefoonpaal. Daar waant hij zich voorlopig veilig en begint zijn wonden te « verzorgen ».

Daar is de ander al. Die moet er bepaald smaak in gekregen hebben! Vlug klimt ook hij de telefoonpaal in, achter de vijand aan. Die blijft echter vanuit zijn verheven stelling de toestand beheersen en slaat de aanval met brio af. De andere trekt zich terug. Echter niet voor lang! Opnieuw een aanval, spijtig genoeg weer vergeefs...

Zo zitten ze beide te loensen, de ene op, de ander onder de paal.

Als het begint te lichten, zitten ze nog steeds op dezelfde plaats.

De ene, de kater van buur Jan, begint er toch genoeg van te krijgen. Hij muist er tussenuit. Daardoor komt het terrein vrij voor de kat van buur Piet, die (de kater, niet Piet!) nu ook de aftocht kan blazen...

DE WESP uit Heist op den Berg.

Een hartelijke groet aan DE BLAUWE SPERWER 33.066 en alle Robbedoesrakkers onder de Ibis-jongens in Oostende! Houdt er de moed in, Freddy en kornuiten, ook in 1953! Kwabbernoot groet uitbundig DE ZWARTE KAPER, ROODKAPJE en DOORNROOSJE uit Mortsel, die van Snuffel een eerlijk verdiende eervolle vermelding krijgen voor hun vele knollentuinwerk. Hier volgt een grapknolletje van ROODKAPJE.

MISVERSTAND

Een bedelaar steekt zijn muts uit en vraagt:

— Heeft u niets te eten, mevrouw?

— Een ogenblikje, man. Mijn man zal dadelijk komen.

— Nee, dank u, mevrouw. Ik ben geen menseneter!

ROODKAPJE uit Mortsel.

En nu de dichterknollen! We beginnen met een versknolletje van LIEBAARD uit Beerzel. De tweede strofe moest vervallen wegens de ketterij, die daarin verkondigd wordt. God is niet de schepper van het niet, Gaston! En je kunt zeggen « Ik dank u » of « Mijn dank tot u », maar niet: « Ik dank tot u ».

DEO GRATIAS!

Ik dank u, almacht' ge Heer,
Die alle leven schiep.
Ik dank — al meer, al meer —
U, die mij tot het leven riep.

Ik dank u voor dees donkre nacht,
Waarin 'k zo stil kan dromen,
Met daarin heldre sterrennacht,
Van u ook voortgekomen!

Ik dank u, Heer, en kniel stil neer.
En bid tot u wel duizend keer:
Deo, Deo Gratias!...

LIEBAARD uit Beersel.
Lid v. d. R. K. C. « WERE-DI! »

STRORMVOGEL uit St. Gillis laat een vogeltje ontvluchten en blij de Mei bereiken.

ONTVLUCHT

't Vogeltje zat in zijn hokje
Treurend op zijn stokje,
Wat zou het graag gaan vliegen zijn,
Daarbuiten in de zonneschijn!...

't Vogeltje zat diep in zorgen
Zelfs op de Zondagmorgen...
't Wilde steeds maar buiten zijn,
In die heldere zonneschijn!

Tot op zekere dag.
't Deurtje openlag...
't Vogeltje er buiten wipte
En vrolijk de lucht in wiekte...

En in de Mei.
Legt het nu in 't nestje zijn eitjes blij.
Want vrij vliegt het nu door de lucht.
Vrij van alle dwang en tucht!

STORMVOGEL uit Sint Gillis.

DE ZWARTE KAPER uit Mortsel bezingt een bedelaar, maar Jules kon blijkbaar geen goed slot vinden. Dit bevredigt alleen om het rijm...

DE BEDELAAR

Door de koude, grauwe morgen
Doolt een arme, oude man,
't Hoofd gebukt van zware zorgen,
Zo diep als het maar kan.

Zijn lange, grijze haren
Vallen over zijn gelaat,
Terwijl de zon, die op komt klaren,
Er een stralend licht op slaat.

Eindelijk komt hij aan een hoeve,
Gaat daar aan de deure staan.
Met een stemme, hees en droeve,
Vangt hij 't « Onze Vader » aan.

Een venster wordt geopend.
Een stem roept met een vloek:
« Gauw dat gezaag hier stoppen,
Of... de hond achter uw broek! »

Strompelend gaat dan verder.
De arme, oude man,
Verlaat zich op zijn Herder.
Op God, die helpen kan...

DE ZWARTE KAPER uit Mortsel.

Iets nieuws brengt LOEKIE uit Ieper. Van haar drie dichtknolletjes planten we het best geslaagde, nog wel een « onomastiton » of naamdicht! De beginletters van elke versregel vormen de naam van ons rakkeresje. Mooi zo!

Alle kleuters verwachten de Winterkoning...
Naast een dikke boom staat onze kleine [woning.
Dan zullen onze kleine rakkers springen.
Reeds zijn de kleuters aan het zingen.
Een dezer dagen zullen we een sneeuwpop [maken.
Allen zullen we dan hebben rode kaken.

Sjaals en vestjes aan, ons warm aankleden,
O, want koud is het heden!
Uren aaneen glijden we baantje weg en [weer
Vlug gaan onze benen op en neer.
Altijd zouden we willen, dat
[Koningwinter blijft...
Gelukkig is hij nog lang niet voorbij.
Eenieder, groot en klein, is toch zo blij!...

LOEKIE uit Ieper.

Een eervolle vermelding verdient hier WINNETOU uit Berlare, die « Onze Robbedoesheiden » bezong.

Bij de tekenknollen hadden we heel graag een plaatsje ingeruimd voor de keurig nageknolde knol van BRAM 32.482 uit Hoogezand in Nederland. De knol is echter in kleuren en zo kunnen we hem geen plaatsje geven. Zie reglement. Hetzelfde geldt voor het knappe tekenknolletje van STOERE VALK 32.843 uit LUDENSCHEID in Duitsland. Die tekende jammer genoeg op lijntjespapier... Een eervolle vermelding verdienen: SURCOUF uit Willebroek voor twee tekenknolletjes « eigen werk ». Je « Gedekte Tafel » was bijna goed, Alfons! DOUGLAS FOSTER uit Tongeren, die « Big Bill » portretteerde, en ROBIN HOOD uit Oostende met zijn « Kangoeroe ». Succes met je « Zwarte Hand », Gilbert! Wie trompet daar in zijn pijp als een nijdige olifant? Sjarel, die beduidt, dat ons hoekje weer meer dan vol is! Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes! Trompetgroeten dus van Sjarel, met de claxon (op zijn paraplu, je weet wel!) van Piet en misthoornzware van jullie opperplanter.

SNUFFEL.

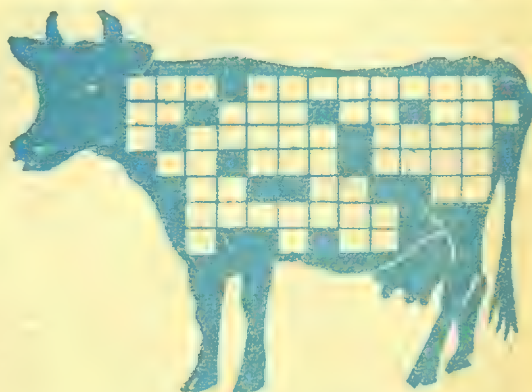
DENK NA EN... VUL IN:

HORIZONTAAL

1) Stremsel. - Tot Brabant behorend. — 2) Getij. - Koningsslang. - Alles. - Soort boom ook schoenmakerspriem. — 3) Romeinse god van de onderwereld, ook Hades, ook naam van een planeet. - Havenstad in Italië. — 4) Muzieknoot. - Wol. - Stad in de Verenigde Staten, ook naam v. e. meer aldaar. — 5) Voorzetsel en bijwoord. - Naam van verschillende rivieren vooral in Friesland. - Groot (afk.). — 6) Aanstoot geven. — 7) Aan de mast.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1 2 3 4 5 6 7

VERTIKAAL

1) Onderrichting. — 2) Getij. — 3) Kloosterling. — 4) Blad (afk.). - Bijwoord. — 5) Aanmatigend. — 6) Evenredig oordeel. - Oude lengtemaat. — 7) Mansnaam. — 8) Uitroep van afkeer. - Achting, faam. — 9) Wit tot op de voeten afhangend koorhemd. - Achter. — 10) Slede. — 11) Teerachtig. — 12) Glijdende of zwaaiende beweging.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1) RE. — 2) VLO. - PISA. — 3) SPOT. - IJK. — 4) OP. - ST. - SLEGELS. — 5) MA. - TE. - EI. - EPE. — 6) ER. - NP. - ETUI. — 7) ND. - TORN. — 8) TE. — 9) ET.

Vertikaal. — 1) OM. — 2) SPA. — 3) VP. — 4) LOSTEN. — 5) ROTTERDAM. — 7) PASEN. — 8) LIP. — 10) AIGRETTE. — 11) JE. - TOETS. — 12) KLEUR. — 12) SPIN.

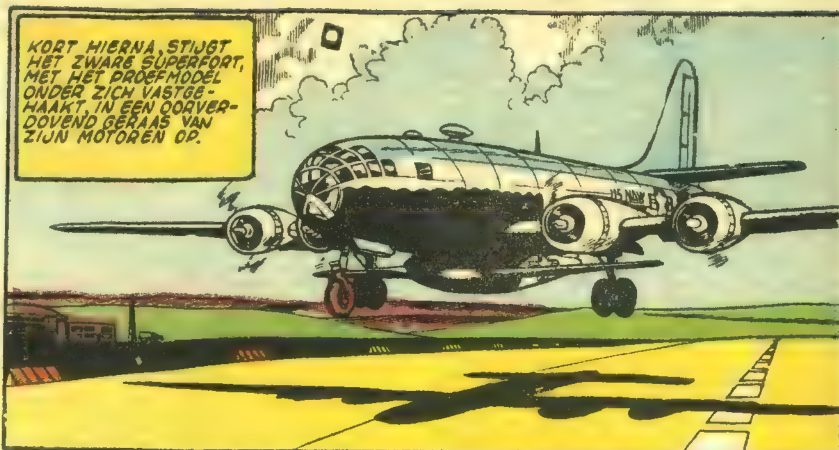
ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Seghersiaan 19, Eindhoven. - Giro: 211.714.
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. 3621.59.
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

BUCK DANNY

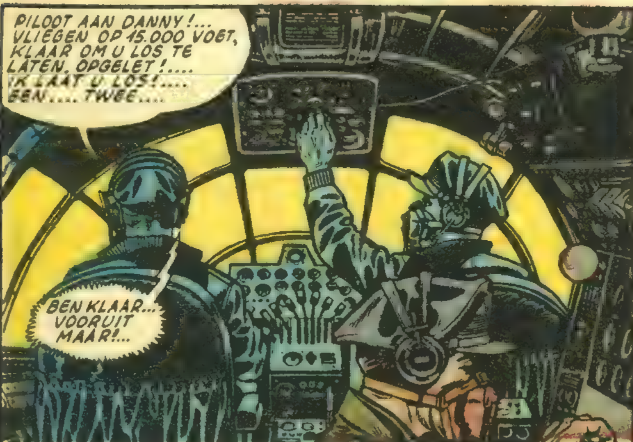
TESTPILOTEN

Danny wordt op geheimzinnige manier gewaarschuwd, dat hij groot gevaar loopt. Toch wil hij enkele proefvluchten doen. Hoe zal dat aflopen ?

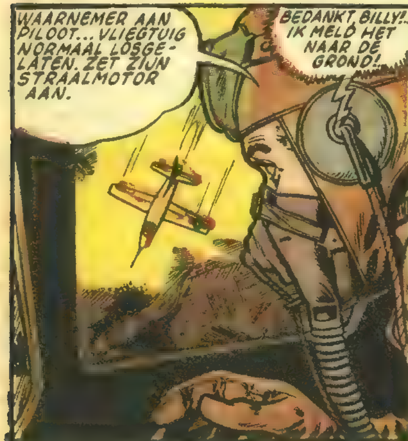

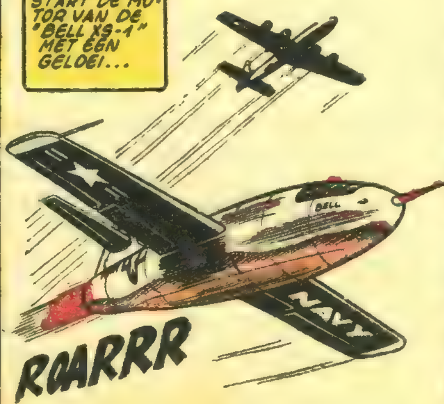

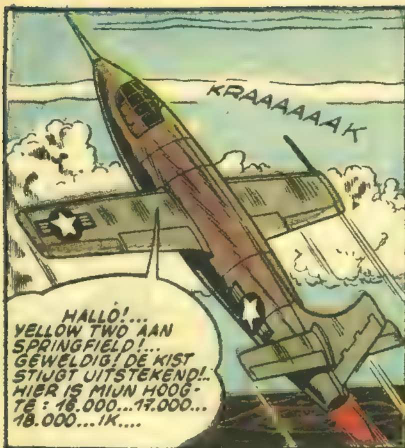

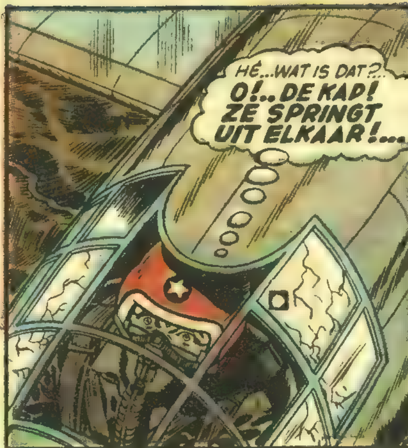

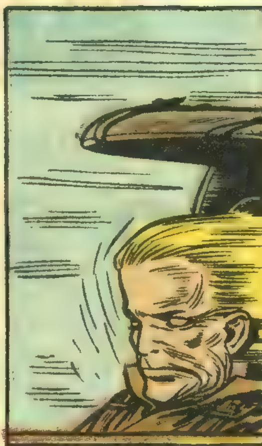

KRAAAAAAK
HALLO!...
YELLOW TWO AAN
SPRINGFIELD!...
GEWELDIG! DE KIST
STIJGT UITSTEKEND!..
HIER IS MIJN HOOG-
TE : 16.000...17.000...
18.000...IK....

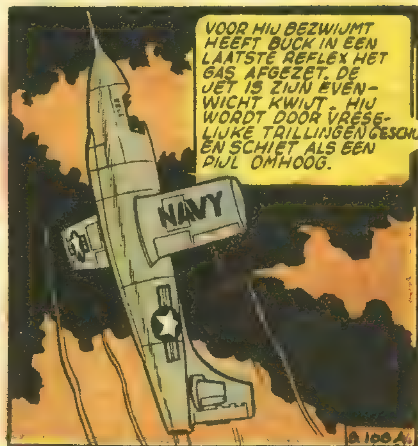

HÉ...WAT IS DAT?...
O!..DE KAP!
ZE SPRINGT
UIT ELKAAR!...

KRAAK
OW!...

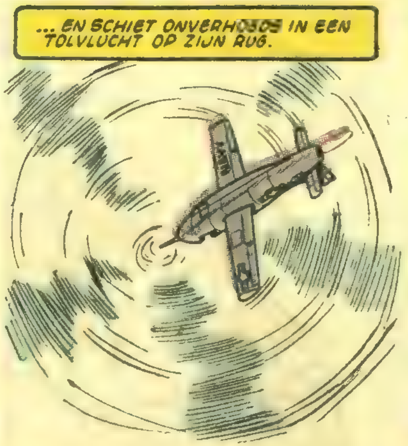

VOOR HIJ BEZWIJMT
HEEFT BUCK IN EEN
LAATSTE REFLEX HET
GAS AFGEZET. DE
JET IS ZIJN EVEN-
WICHT KWIJT. HIJ
WORDT DOOR VRESE-
LIJKE TRILLINGEN GESCHU
EN SCHIET ALS EEN
PIJL OMHOOG.
NAVY
B.106 A.

ZIJN VAART NEEMT AF EN DE XS-1 STAAT
EEN SECONDE RECHT OP MAAR KANTELT
EENSKLAPS ACHTEROVER...

... EN SCHIET ONVERHOEDS IN EEN
TOLVLUCHT OP ZIJN RUG.

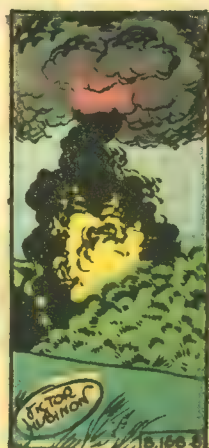

ONDERWIJL OP DE GROND..
WAT ZOU ER
GAANDE ZIJN?...
YELLOW TWO
ANTWOORDT
NIET MEER!...
WAT?!....
N...
NEE...
DAT KAN
NIET!...

HALLO!...HALLO!...
YELLOW TWO!...
ANTWOORD TOCH!
WAT IS ER?!...
O!.... ZIE
DAAR EENS!...

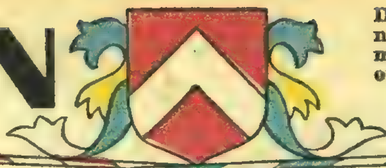

BROWM

B.106 B.

JOHAN

De schildwacht wil Johan niet buiten laten. Maar hij moet tot elke prijs kunnen ontsnappen ; de troebadoer komt aan...

Hoekje voor Snuffelaars

de WALRUS

DE WALRUS IS GEMAKKELIJK VAN DE ZEEHOND TE ONDERKENNEN DOOR ZIJN BOVENSTE SLAGTANDEN, DIE 60 TOT 70 CM. LANG ZIJN. DAAR HEEFT HIJ OOK ZIJN BIJNAAM: ZEEOLIFANT, AAN TE DANKEN.

DE WALRUS IS EEN GROOT DIER, 6 TOT 7 M., DUS ONGEVEER 4 KEER ZO HOOG ALS DE MENS. HIJ WEEGT EVENVEEL ALS EEN GROTE AUTO, ONGEVEER 2.000 KG.

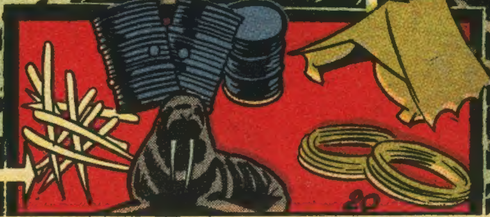
ZIJN POTEN ZIJN ZO KORT EN ZO IN ZIJN VEL GEGROEID, DAT HIJ NIET KAN LOPEN MAAR OVER DE GROND KRUIPT. OM OP DE ROTS- OF IJSBLOKKEN TE KRUIPEN HIJST HIJ ER ZICH OP MET ZIJN TANDEN, DIE HIJ IN HET BLOK SLAAT.

DE WALRUS LEEFT IN DE IJSZEE. OP SPITSBERGEN HEEFT HIJ EEN GEDUCHTE VIJAND: DE BEER. DEZE KAN HEM ECHTER SLECHTS OVERWINNEN, DOOR HEM TE WURGEN.

ZWEDEN NOORWEGEN SPITSBERGEN NOORDPOOL NOORDZEE SCHOTLAND ATLANTISCHE GROENLAND

WALRUSSEN ZIJN ERG SCHUW, 'S NACHTS GAAT ER ALTIJD EEN WALRUS OP WACHT STAAN. ZE SLAPEN ALTIJD DICHT BIJ DE ZEE OM TE KUNNEN VLUCHTEN. ALS ER GEVOCHTEN WORDT, VECHTEN DE WALRUSSEN IN GROEP. MET HUN LANGE TANDEN KLEMMEN ZE ZICH AAN DE BOTEN VAST OF DOEN ZE KAPSEIZEN...

OP DE WALRUS WORDT JACHT GEMAAKT OM ZIJN TANDEN, DIE HARDER EN WITTER ZIJN, DAN DIE VAN DE OLIFANT. OM DE OLIE (EEN HALVE TON PER DIER), DIE TIEN KEER BETER IS DAN DIE VAN DE WALVIS. ZIJN VEL WORDT GEBRUIKT OM TENTZEILEN, KAPPEN VAN RIJTUIGEN EN STEVIGE KABELS TE MAKEN.

RIK RAKKERS

RIK, PIET EN HUN NIEUWE VRIEND HEBBEN HET PAARD NAAR DE HOEFSMID GEBRACHT.

RIK RAKKERS

FRANK GODWIN

ZEER GEACHTE HEER, U ZAL ONS BORGEN, TOT DE OVERWINNING VAN DIT EDELE RENPAARD ONZE ZAKKEN MET GOUD GEVULD HEEFT!
NEE... DIT EDELE RENPAARD HEB IK PAS NIEUW BESLAGEN... U KRIJGT HET PAS TERUG ALS U MIJ BETAALD HEEFT.

DAT IS VRESELIJK! ALS IK DE WEDREN NIET WIN, MOET NELLY HAAR HUIS UIT... OCH, WAS FRITS MAAR HIER!
IK VOEL ME SCHULDIG AAN DIT MISVERSTAND. DAAROM BEN IK VAN PLAN VOORLOPIG HET AANBOD VAN MIJN VRIEND DOOLEY AAN TE NEMEN!

BLIJVEN JULLIE BIJ "PILOOT„. INTUSSEN BRENG IK HET LOSGELD BIJ ELKAAR DOOR DE VOLGELING VAN HIPPOCRATES TE SPELEN.
EEN LEERLING VAN HIPPO...? ZEKER, MENEER "KACHELPIJP„, WE ZULLEN OP U WACHTEN

ENKELE UREN LATER...
'T SPIJT ME, MAAR ALS DE OUDE HEER NIET TERUGKOMT, SLUIT IK DE SMIDSE.
WABLIEF? PILOOT VANNACHT HIER LATEN? MORGEN MOET HIJ AAN DE RENNEN MEEDOEN. GEEFT U ONS EEN HALF UURTJE, DAN GAAN WE HEM OPZOEKEN.

WAT ZEI HIJ OVER DE LEERLING VAN HIPPO...HIPPO.. HOE IS 'T OOK WEER?
HIPPOCRATES... DAT IS EEN ANDERE NAAM VOOR DOKTER, GELOOF IK.
FOOR

MAG IK EENS WETEN... WE ZOEKEN EEN DOKTER EEN LANGE, MAGER MET EEN HOGE OP...
O, DIE STAAT EEN EINDJE VERDER TE ORDEREN!
TICKETS

VRIENDEN, DEZE WONDERFLES KAN IEDEREEN KOPEN. KIJK MAAR EENS NAAR MIJN VRIEND, HET OPPERHOOFD "KLEINE ADELAAR„, DE UITVINDER VAN DIT MIDDEL! ZIET HIJ ER NIET KERNGEZOND UIT?
SCHIET
HEMEL! HIJ IS 'T HOOR!
DAT IS DUS EEN LEERLING VAN HIPPOCRATES!!!
10-12 — WORDT VERVOLGD

STANLEY

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.